

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélnyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a l.p
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyilvánterkek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Radikális egyházpolitika.

Négy esztendővel ezelőtt, a polgári házasságról szóló törvény megszavazása után mindenki azt hitte, hogy az egyházpolitikai küzdelmek még korántsem értek véget, s hogy a liberális kormány tovább fogja folytatni akcióját, mely a papi javak államosításával fog végződni. A szekularizáció réme folyton kísértett, míg csak a vaskezü Szilágyi Dezsőt a miniszteri székből ki nem buktatták. Szilágyi bukásától kezdve azonban egész a legutóbbi napokig senki sem gondolt az egyházpolitikára, mely egyszerre váratlanul felütötte fejét. A kormány be-terjesztett a képviselőház elé egy lát-szólag jelentéktelen törvényjavaslatot s ime e törvényjavaslatnak egyházpolitikai viták kélnek a nyomában. Meg kell adni, a vitát nem a javaslat provokálta: a javaslat csak alkalmat adott a vita ki-törésére. Mert valójában ártatlan dolog-ról van szó: a nem katolikus papok kongruájáról. A nyomorgó papoknak az állam tisztességes megélhetést akar biz-tositani. Ennyi az egész. De a politiká-ban mint mindig, úgy most sem a tény, hanem a *körülmények* a tartósak. S nem szabad elfelejteni, hogy a múlt év de-czember 17-ikére összehívott katolikus autonómiai kongresszus föltétlenül fias-kóval fog végződni, nem fogja rendezni a katolikus egyház ügyeit. A kormány ezt tudja s mivel ő kezdeményezte a kongresszus egybehívását: több mint valószínű, hogy a katolikus kongrua-javaslat már készen van Wlassics fiókjá-ban. Különben nem hívta volna össze a biztos sikertelenséggel végződő kong-resszust és a nem katolikus papok kongruája mind csak kísérlet, előcsatá-rozás, puhatólózás, hogy ugyan mi lesz majd a *nagy* javaslatokkal, a radikális egyházpolitika vajjon megkezdhető-e már most egy-két év múlva, vagy pedig hosz-szabb időre el kell halasztani? S a katolikus kongresszus és a protestáns kongrua sorsából azt lehet következtetni, hogy már nem igen kell halogatni.

Voltaképpen mi is az a radikális egy-házpolitika? Az, hogy a kinek szüksége van ügyvédre, az elmegy az ügyvédhez és fizet neki — s a kinek szüksége van

a papra, az elmegy a paphoz és fizet neki. Ez az igazi radikális egyházpolitika, de a kormány eddig még nem akar elmenni. Ebbe az állapotba az észak-amerikai unio jutott el. A kormány ke-vesebbel is beéri: ma még csak a kongruát emlegeti, de holnap a papok állami fizetését s holnapután már a sze-kularizációt. A kormánynak ez lesz a radikális egyházpolitikája.

Mint mindenütt, úgy a katolikus fő-papi karban is vannak nagyeszű em-berek, a kik a kormány terveit előre sejtették s arra igyekeztek rábírni a püspöki kart, hogy maga kezdje meg a radikális egyházpolitikát, a főelveket így legalább megmenthetik. A kezdemé-nyezés a politikai harcokban nagy előny. Így a püspöki karban voltak, a kik azt hangsúlyozták, hogy a püspökök csinál-ják meg a katolikus papok kongruáját, ne bízzák a kormányra, mert ha ő csinálja, akkor ez a kongrua bizonyosan nem olyan lesz, hogy a püspököknek tessenek. *Egy tíz millió forintos kongrua kölcsön terveit már ki is dolgozták.* A püspöki kar játszva előteremthette volna ezt az összeget s tíz millió elég lett volna a katolikus papok fizetésének rendezésére. S még hozzá tekintettel a kibocsájtók kitünő hitelképességére, — a kongrua-kötvények a börzén is nagy-szerű papiroknak bizonyultak volna. A püspökök azonban a kongrua-kölcsön tervét, melyet Ivánkovits rozsnyói püs-pök is melegen ajánlott, nem fogad-ták el.

Hasonló sorsban részesült dr. Samassa József egri érseknek a főpapi fizetések rendezéséről szóló javaslata is. *Az egri érsek azt indítványozta, hogy a herceg-prímás 70,000, az érsekek 50,000, a püspökök 30,000, a kanonokok pedig 10,000 frt évi fizetést kapjanak.* Ennyi tökéletesen elég nekik a tisztességes megélhetésre s ebből a pénzből a rep-rezentálásra is telt volna. Elvégre a fő-papoknak sohasem kell határtalanul fény-üzőknek lenniök, mert ez bizony úgy is csak hiúságos dolog. Lám Bakacs Tamás esztergomi érsek is 388 eszten-dővel ennekelötte háromszáz csatlóssal ment Rómába s a lovai lábán is ezüst patkók voltak, mégse őt, hanem X. Leót

választották meg pápának. És semmi-féle egyházi törvény nem kívánta azt se, hogy Schlauch Lőrincz bibornok első római utjában negyvenezer forintot költött el. Az ilyen fényezés talán hely-telen is az olyan egyházmegyében, a melynek papjai között van, a ki három-négy esztendeig kénytelen egyazon zöld, kopott reverendában járni. Persze Sa-massa érseknek az indítványát nem fo-gadták el, mert a legtöbb püspök ke-veselte a harmincezer forint évi jöve-delmet. Nekik több kell. S arra nem gondolt senki, hogy talán a papnevelésre is jó volna valamivel többet költeni, a a koszt, táplálkozás, meg a sanyaru ru-házkodás kevesebb ifju-életet tenne tönkre. Ámbár hiszen elég volna, ha a szem-i-náriumok vagyonának kamatait mind a kispapokra költenék s a papnövelde jö-vedelméből ne dúslakodnék egy püspök és egy kanonok se. S azután a har-mincezer forinton felüli püspöki jöve-delmeiből egyszerre talpra lehetne álli-tani az iskolákat és jótékony intézmé-nyeket.

Samassa, bár vaskalaposnak hirdetik, de a ki ime ilyen okos ember, — And-rassy-uti sétáiban, miközben rendesen egy ódon fiáker baktat utána, szépen elgondolta mindezeket a dolgokat s ő, a ki az egész püspöki karban a legkon-zervativebb ember, ő maga ajánlotta, hogy a püspökök ne várják be a kor-mány kezdeményezését, hanem maguk tegyenek indítványt a főpapi fizetések rendezéséről.

Samassára nem hallgattak, — ám jöjjön a kormány. S jönni is fog, ha ugyan előbb át tud evezni a kiegyezés feneketlen örvényei fölött. Sok csoda történt már, ki tudja, hátha még a kvóta sem tudja megbuktatni Bánffy-t? S a kvóta után jön az egyházpolitika, a ra-dikális reformok korszaka, melynek bi-zony-bizony a *szekularizáció* lesz a leg-főbb ismertető jele.

— **Lánczi Leóról** szól az ének, a ki a budapesti kereskedelmi kamarában legutóbb tartott teljes ülésen nem szégyelte magát azt mondani, hogy az államgazdaságban fontos kérdések rendezetlenek maradnak, nagyobb szabásu fejlődésünk megakadt, az

Nagy önkéntes végeladás

hatóságilag engedélyezve.

A „MENYASSZONY“-hoz címzett divat- és vászonáruházban (Mähr-féle ház, Széchenyi-utca 92.) az üzlet teljes feloszlása következtében. **Meglepően olcsó árak!**
Az áruraktár áll: bel- és külföldi ruhakelmékből, selyemből, különféle francia mosókelméből. Szőnyegek, függönyök, ágyterítők, utazó pokróczok, valódi szepesi vászon, damasztok és mindennemű vászonfélék, valamint kézimunkával himzett női fehérneműekből

országban gazdasági pangást észlelünk és hogy a jövőt bizonytalanak látjuk. Szerinte a magyar kereskedelmi és ipari karnak nagy intelligenciát fog majdan kellene kifejteni, hogy esetleg így új helyzettel szemben is teljesíthesse kötelességét a haza és saját maga iránt. Lánczy Leó beszél gazdasági pangásról és bizonytalan jövőről, no meg intelligenciáról?

A gyűlésen jelen voltak közül a beszédet sokan megmosolyogták, mert önkéntelenül mindenkinek eszébe jutott, hogy azt a 60,000 frtot és 40,000 frtot, tehát összesen 100,000 forintot, melyet az az ember a csáczai és miskolci országgyűlési képviselő-választáson költött el, ki fogja megfizetni? Talán Lánczy az az önzetlen hazafi? Hiszik azok a strohmannok, illetve banktisztviselők, a kiket Lánczy a részvénytársaságok alakításánál, mint egy tekintélyes testület elnöke, tehát mint olyan férfi, a kinek erkölcsi állása van s korrektség tekintetében is kifogástalanul kellene működnie, elő szokott rántani.

Lánczy Leó figyelmeztetni akarja a magyar kereskedelmi és iparkamarát a haza iránti kötelességre. Ilyen is csak Lánczytól telhetik, a ki a budapesti telefonhálózat bérletéért 1.200,000 frtot ígért s ezt az üzletet különösen az adót fizető kereskedők és iparosok rovására hét és fél millió frtért adta el a magyar kormánynak s e miatt, mint Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter egy gyűlésen mondotta a magyar telefonhálózati használati díja leszállítására 15—20 évnél előbb gondolni sem lehet. Tehát a Lánczy-féle önzetlen hazafiság folytán a telefonhálózatnál fizet, a ki a telefont nem használja adóban, a ki pedig használja, az fizet adóban és bérleti díjban.

A mi pedig a Lánczy-féle intelligenciát illeti, azt kár rebesgetni és feszegetni, mert az utolsó felcseperedett sátoros kofának a kis ujjában is több műveltség és intelligencia

van, mint Lánczy Leónak egész valójában, a ki előbb megnyuz szegényt, gazdagot, kicsit és nagyot egyaránt s aztán gazdasági pangásról és bizonytalan jövőről mer beszélni.

Különbö megkapta mindenre a választ, mert mikor betanult beszédjében ezeket mondotta: „Vajha az újonnan összeülő kereskedelmi és iparkamara a helyzet magaslatán állónak mutatkoznék és adja az ég, hogy megpróbáltatásoknak kitéve ne legyünk s vegye oltalmába a gondviselés drága magyar hazánkat” — a jelen voltak zajos tetszés és éljenzésbe törtek ki, mintegy alig várva az új kereskedelmi és iparkamarát, hogy azt a helyzet magaslatán lássa, a mi természetesen Lánczy Leóval az élén el sem képzelhető. A kik azt mondják, hogy egy olyan ember, a ki a közönséget megnyuzta, azután részvénytársaságok alakításánál saját fizetett emberekkel, mint strohman részvényesekkel dolgozik, nem való egy erkölcsi testület élere, azok igazat mondanak, tehát nem is hiszszük, hogy Lánczy Leó a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál még sokáig fog vizet prédikálni és bort inni.

— **Őszinte beismerés.** A „Borsodmegyei Lapok” még eddig mindig tagadta, tegnapi számában azonban nyíltan és őszintén beismerete, hogy a kormánytól — szubvenziót kap! Ezt a tényt egyszer s mindenkorra konstatáljuk. Mert tudni kell, hogy a „Közvélemény” című helyi lap ezelőtt 12 évvel 1000 forint évi szubvenziójával együtt beolvadt a „Borsodmegyei Lapok”-ba. A „Borsodmegyei Lapok” akkor azért az évi ezer forintért rögtön megfordította a köpönyeget és belenyelvelt a tál lencsébe!

A mint látja t. laptársunk, én nem felejtettem el semmit. Tudom igen jól, hogy a szubvenzió micsoda uton érkezik az Önök keze közé. Tudom azt is, hogy ennek a kézhez vételét bizonyítani nem lehet, mert erről csak az tud, a ki adja és a ki kapja.

Ezek pedig nem igen dicsekednek vele senki előtt. Annál értékesebb tehát a tegnapi nyílt és őszinte beismerés.

Azt sem felejtettem el, hogy volt idő, a mikor én is, mint kezdő hírlapíró a fent nevezett szubvenziós lapoknál dolgoztam. Ezt az időt azonban szeretném életemből kitörölni, mert mai nap is szégyenlem, hogy én, a ki teljes életemben mindig függetlenségi képviselőkre szavastam, kénytelen voltam egykor a kormánypárt sajtóját szellemi erőmmel támogatni. Igaz, hogy erősen megdolgoztam azért a csekély fizetésért, a mit kaptam, szellemi munkámnak jól kiérdemelt jutalmát vettem föl, de mégis égette a kezem az a pénz, melynek az a célja, hogy a közvéleményt meghamisítsa s az erkölcsöket megmértelyezze. Lelkiismeretemet azonban megnyugtattam azzal a tudattal, hogy szegény voltam, szellemi képességeimet családom fentartása érdekében értékesítenem kellett.

De hát Önök hogyan állanak odaát? Önök azzal a szégyenletes bünnel vádolnak engem a távol múltból, melyben Önök mai nap nyakig usznak. Vajjon a „Borsodmegyei Lapok” felelős szerkesztője: Forster Rezső, a gazdag ember nem szégyenli magát, mikor a Judás-pénzt fölveszi? Nem égeti a kezét az a pénz, melyhez annyi szenny, annyi nemzeti átok tapad? Nem pirul-e az arcza az emberek előtt, hogy ő, a ki néhány évvel ezelőtt lapunk szerkesztőségéhez intézett levelében a függetlenségi párt hívének vallotta magát, (ezt a levelet, ha szükségét látjuk, közölni fogjuk) most a Bánffy-kormánynak hasoncsuszó, nyomorult szolgáljává süllyedt. Nem restelli magát, hogy nyíltan bevallott független párti ember létére odaadta nevét és minden tudás és képzettség nélkül szellemi vezetőjévé lett annak a lapnak, melynek egyedüli programja: a kormány dicsőítése és a hatalmasok talpnyalása, a mely lap szellemi aszkórságban már rég kiszívott volna, ha a szubvenzió nem tartaná

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Bereczki Máté szobra.

(Viszhang Cassiodorusnak.)

Bereczki Mátét — hagyjuk még pihenni;
Igen korán még neki a szobor.
Ne hívjuk őt, mert meg talál jelenni,
És szétrebben a temetési sor;
S oda az élv: a temetésnek élve
(Mert mi temetni olyan jól tudunk,
Hisz' eltemettük őt már régen, élve —)
Ha megjelennék, bizony megfutunk.

A sírkő hajdan zárja volt a sírnak,
Hogy visszatérni ne tudjon a holt.
De más-e most a szobor a mártírnak,
Mint a mi a vad ember köve volt?
Neki ma szobrot? Tüntető hazugság!
Hisz' tegnap még megvetve sorvadott.
Más nemzedéket e szoborhoz! Csufság:
Ily törpeséggel áldani nagyot.

Majd, majd, ha egyszer, hosszú álom múltán
Igaz építő kedvre ébredünk,
És Kanaánunk bősége ujultán
A hagyományyal feldicsekedünk:
Akkor a szobrot! hogy itt helye legyen
Bujá, mosolygó kertek közepett.
De most, de így — nekünk emléke szegény.
Siess, gyom! vonj mohát rá fürgeteg!

Dr. Nagy Mór.

Az esernyő.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Minden nap találkoztunk a korzón. Én nem ismertem őt, bizonyára ő sem engem. Bár tudom, hogy az a bizonyos pillanat már akkor elmúlt, midőn először megláttam, de ennek tudatára nem jöttem azonnal, csak midőn három hétig tapostam picziny lábaim nyomát. Ekkor tudtam csak, hogy a mi engem minden nap a korzóra vonzott, a szerelem volt.

Igen szerettem őt s elhatároztam, hogy viszontszerelemre birom. Enyémnek kell lennie. De hogyan? Nem is ismerem, nem is vagyok neki még be sem mutatva. Igyekezni fogok vele minél előbb megismerkedni. Azt hiszem, nem lesz nehéz, hisz oly sok bátorító tekintetet vetett reám. Bizonyára ő is szeret engem s csak úgy, vagy talán még jobban vágyik, hogy megismerkedjünk. Csak úgy, minden előzmény nélkül nem ronthattam reá, még neveletlennek gondolhatott volna. Várnom kell az alkalomra.

Vártam is türelmesen. A legszebb, verőfényes napokon esernyőt hurczoltam magammal, kérve a dörgés s villámlás urát, hogy bocsásson csak egy szemernyi esőt, vagy akár özvizet a földre. Mert akkor felajánlottam volna megmentésére az esernyőmet s kész lett volna az ismeretség. De

csak nem akart esni, pedig ezzel a szívemről is nagy kő esett volna le.

Végre is — gondoltam — ennek véget kell szakítanom, sült galambok ma már nem repkednek a levegőben. Férfias lépésre határozottam el magamat. Holnap közeledem feléje s egyszerűen bemutatom magamat. A többi magától jön. Bátor fellépésemmel bizonyára megnyerem. Igen, holnap már az enyémnek kell lennie.

A hosszú, álmatlanul eltöltött éjszaka után a holnapból ma lett. Gyönyörű derült idő. Meddig szemem látott, kék volt az ég, még egy bárány-felhő sem látszott. Kiöltöztem, a mennyire csak tőlem tellett. Legujabb s legszebb ruhámat vettem magamra. Legtöbb hatást porcellán nadrágottól vártam. Fejemre ez alkalomra vett vadonutuj fekete czilinderemet tettem fel, mely kellemes összhangban volt a lábaimon levő zöld cipőimmel. Esernyőmet, mely három hónapig hű kísérőm volt mindennap, természetesen, odahaza hagytam. Minek is vittem volna, erős elhatározásomat, hogy az esernyő közvetítése nélkül mutatnom be magamat, most már semmi sem ingathatta meg.

Elindultam. A nap oly melegen sütött, mint soha máskor, de nekem melegem volt a nélkül is. Még néhány perc és találkozunk! A többi magától jön . . .

benne a lelket? Más ember a *Forster* Rezső helyén rég a föld alá bujt volna szégyenletében, ámde a politikai parazitáknak ez a diszpédánnya szemérmetlen rima módjára a piac közepére áll s másra akarja kenni a saját bűneit. Kell-e ennél nagyobb cinizmus?

Csak arra vagyok kíváncsi: vajjon *Forster* Rezső ezeknek a nyilvánosságra hozása után a szeme közé mer-e nézni bátran és férfiasan dr. *Halász* Sándornak, a kihez — mint a „Szabadság” akkori szerkesztőjéhez — függetlenpárti hitvallásáról szóló levelét írta?

Bizony, bizony, régi közmondás, de örökké igaz marad az, hogy: „Ne dobálózzék kövel az, a kinek a háza üvegből van.”

A szövetkezeti törvény.

Elismerjük végtelen fontosságát annak a törvényjavaslatnak, melyet a kormány most tett le a képviselőház asztalára. El kell ismernünk már csak azért is, mert hiszen az eszme (valamint egyetlen jó eszme sem) nem a kormányé, hanem az ellenzéki oldalról lett először megpendítve.

Csak az a baj, hogy ezek a szerencsétlen kezű urak nem bírnak olyan bájos alakot venni munkába, a mely kezeik között el ne formátlanodják, nem tudnak hozzányulni egyetlen nagy eszméhez, hogy azt ezer apró darabra törve le ne alacsonyítsák. Hiszen például a vallásügyenlőség és szabadelvűség nagy nevében létrehozott egyházpolitikai törvényeket az uralkodó párt kormánya olyan idomtalanul alkotta meg, hogy azok nyomán vallási villongások és türelmetlenség óriási harcra lobbantak lángra e hazában.

Félünk, hogy így lesz most is.

Az idő rövidsége miatt nem tanulmányozhattuk elég bőven az új eseményt képező törvényjavaslatot, ezért később fogunk visszatérni rá. De mindjárt első látásra félelem, aggodalom fog el s kétséggel a szívében

De a többi nem jött el magától, hanem jött — hogy magától-e, vagy nem magától, nem tudom — egy olyan zápor eső, milyenre nálunk — mint utólag kiderült — a legidősebb emberek sem emlékeztek. Egy pillanat alatt csurrom viz lett mindenem. Tönkre volt silányítva zöld czipóm, porcellán nadrágom, vadonat új kabátom és czilinderem. De most mindezzel nem törődtem. Elgondoltam, hogy őt is meglepte az eső, s úgy ázik, mint én. Rohantam előre a szakadó esőben, találkozni akartam vele, hogy bármi módon megmentsem a záportól. Igaz, esernyőmet nem adhattam volna át, az otthon volt, átadva a jól megérdemelt nyugalomnak.

Most előtűnik bájos alakja. De jól látnak-e szemeim? Mintha nem egyedül volna? De hát kivel? Mindenek előtt konstatom, hogy esernyő van fölője tartva, mely megóvta a záportól. Első meglepetésemben oda akartam rohanni, hogy számon kérjem attól az urtól, hogy mi alapon merészelt esernyőjét felajánlani, hogy merészelt elrabolni boldogságomat, üdvömet. Meggondoltam és nem tettem. Ilyen elázott állapotban roppant nevetséges figura lehettem.

Hagyta őket tova menni. Midőn elmentek mellettem, vidám kacagásuk törként járta át szegény szívemet.

Testem átázva, lélekben megtörve érkeztem

ugy érezzük, hogy bizony csak mézes madzag ez, hogy többet veszítünk szabadságainkból, mint a mennyit anyagiakban nyerünk.

De megmondjuk, mi aggaszt bennünket e javaslatban: a központosítás, a centralizáció.

A vidéki szövetkezetek megalakulnak, kiosztanak a kisiparosnak, a kisgazdának olcsó pénzt, jó pénzt, sok pénzt. Ez eddig jó. A vidéki szövetkezetek azonban nem önállóak, hanem föltétlenül függnek a központi szövetkezettől.

Most mit tesz a kormány? Természetesen a legföltétlenebb, a legőszintébb hűvel, mint legfőbb hivatalnokokkal megkoronázza az egész hitelszövetkezetet. És bizony, tessék elhinni, hogy ha X még oly szorgalmas, derék iparos, vagy Y még oly jó igyekezetű gazda lesz is, nem fog az annyit nyomni a latban, mintha jámborul és becsületesen megtagadja elveit és — szavaz a kormánynyal.

Ettől félünk mi. Attól, hogy ez az intézmény, mely a kisebb gazdák és iparosok bajain kellene, hogy segítsen, nem lesz egyéb, mint egy — — korteszszköz.

Lehet, hogy tulsötéten látunk. De nincs-e okunk rá? Tisza Kálmán uralkodásának kezdete óta minden, de minden közintézményre kezett az állam, tehát a kormány, tehát az uralkodó párt és egyetlenegy sincs, a melyet korteszszelokra ki ne használt volna. Vagy törvényhozás útján, vagy allattomos furfanggal.

A bíróságokat, a fiánczokat, a vasutasokat, a póstát, a közsegeket, az erdészeket, az iskolákat és a többi nem is említve, bátorodom kérdezni, hol van a régi szabad vármegye, vagy az autonom református egyház. Vagy érthetőbben: hol van az az alispán, a ki ellenzéki véleményét kimerné mondani, vagy hol van az a református pap, a kit, ha nyíltan kimondja, meg nem hurezolnak?

Nohát ezért aggodunk mi, ezért félünk ettől az ajándéktól!

A kisiparos, a kisgazda eddig keservesen

haza. Egy rövidke délután s ennyi csapás! Elvesztettem őt, kit úgy szeretek — s tönkre mentek a legszebb ruháim. És mindennek mi volt az oka? Az átkozott esernyő, mely gunyosan mosolygott reám szobám szögletéből. „Te is fiam Brutus!” kiálték s az esernyőt megszámlálhatlan darabokra törtem. Károm őt forinttal nagyobb lett.

— Az idő telt. A korzóra ezetül is jártam. Ő is ott volt, mint azelőtt, de nem egyedül. Az esernyős úr mindig mellette volt, s a mint észre vettem, nagyon jól találhatták magukat egymás mellett. Reám többé nem is nézett, észre sem vett, hogy létezem.

... Elmult három hónap. Örök hűséget esküdött az esernyős urnak. Én pedig sirattam elvesztett boldogságomat, hogy miért nem lehetett ő az enyém?!

... Elmult ismét három hónap. Még mindig nem felejtettem el, még mindig szerettem őt. Eljött aztán egy nap, e napon még sokkal jobban szerettem — hogy *nem az enyém*, hanem az esernyős úr felesége volt. E napon szökött meg egy huszárhadnaggyal.

Légy poraidban is áldott megmentő esernyőm!

Flóttás.

kinyögte az adóját, elszámolt a fiánczcal, a rovatallal és egyéb boldogító dolgokkal, megfizette *takarék* ba a maga 8%-át s akkor azt mondta: a *lelkem*, — az az enyém.

Nagyon megváltoznak a dolgok. Ha boldogan fogadja el a *szövetkezet* öt perczentjét és mikor a leirt procedurákon keresztül menne, a szavazás előtt azt mondja megint, hogy: „a *lelkem*, — az az enyém”, akkor a *szövetkezet* hivatalnoka kegyesen felvilágosítja, hogy — téved. Mert ha az azonnal felmondott hitelt kifizeti, akkor henczegethet, különben nem. De hát ki bir azonnal fizetni? Vesz is pénzt kölcsön a szegény ember, ha nincs rá szüksége?!

Denikve — nem bir fizetni. És ha kis házacskája, műhelye, földje, feleségének, családjának betevő falatja, maga embersége, becsülete lesz koczkán, akkor bizony nem az övé még a lelke sem!

Ettől félek én.

A vidéki városok gyarapítása.

Ha a főváros egészséges gyarapodását biztosítani akarjuk, nagyobb tekintettel kell lennünk a vidéki városokra. Eddig még mindig oly kevés történt érdekükben, hogy szinte egészen a maguk erejére voltak utalva. Nagyon szép, fölemelő tudat az, hogy önmagunk ereje által lettünk valamivé, de mikor a velünk szembeállónak egy nagyobb hatalom is segít, akkor nincs menekvésünk, hogy folyvást alul ne kerüljünk.

Egy erős, gazdag fővárost teremteni: az helyes magyar politika volt. De a vidék erejét elnyerő, kizárólagosan domináló központot fenntartani, az sem nem czélszerű, sem nem magyar politika. Nem magyar politika, mert a mi nemzetiségileg széttagolt országunkban igen sok apróbb középpontra van szükségünk, a hol nemcsak nagyobb értelmi és anyagi erő gyűlhessék össze, hanem ez az erő a nemzeti művelődés, nemzeti politika szolgálatába is álljon.

Az utóbbi huszonöt év népmozgalmi statisztikája kétségtelenül földerítette, hogy a vidéki városok a legbiztosabb góczpontjai a magyarosodásnak. Arra kell tehát törekednünk, hogy ezeket a góczpontokat lehetőleg önállósítsuk. Mert ha értelmi színvonalunkat nem emelhetik, vagyoni helyzetüket nem javíthatják, bizony sem erejük, sem kedvük nem lesz a kulturális munkára. A mindennapiért küzdő ember a legönzöbbségéből csak magára gondol s nem törődik a közérdekkel, melynek csak terheit ismeri s a melyeket egyenesen vádol a maga küzdelmes sorsáért.

De nem is czélszerű politika a minden áron való centralizálás. A főváros tartalékereje ott gyűlik össze, ott fejlődik a vidéken.

A főváros sokkal nagyobb intellektuális elemet kénytelen foglalkoztatni, mint a mennyit termelhet. A pótlást viszont a vidéken keresi, a hol meg nagyobb az intellektuális erő termése, mint a mennyit a vidék munkaköre magába fogadhat.

De mi történik akkor, ha az értelmi erő termelése megcsappan, vagy meg is áll a vidéken? Nemde okvetlenül be kell állnia a főváros szegényedésének is? Ha táplálni és frissen táplálni akarjuk ezt a tengert, akkor

meg kell védenünk s gyarapítanunk erőforrásait.

A centralizálás egészen a legutóbbi évekig mániává fajult nálunk. Hiszen még mindig hallunk hangokat, melyek még a felsőbb gazdasági iskolákat is ide akarnák centralizálni. A falusi gazdákat a falak közé! Hogy még több theoretikus ábrándozó igyekezék visszahuzni amugy is döcögő szerünket!

És mit szóljunk gyáripárunkról?

Erdélyben grafitot találunk; ebből természetesen az következik, hogy Budapesten kell irón-gyárat építeni. A hol kétszerte több a munkás bére, mert a vidéken olcsó telken, olcsó munkáslakást is minimális áron lehetne építeni. Ha megvalósul a hír, hogy Beregben, meg Ungban elég bőséges kőolaj-források vannak, szent, hogy még nagyobb petróleum-finomítóval fogják Budapest utcáit beszaszítani és közveszélyességét növelni. A budapesti malmok protegalása miatt majd hogy csak a helyi szükségletre nem szorulnak az örökös válsággal küzdő vidéki malmok.

Éppen ezért decentralizálni kell az ipart is. Mentől előbb. Ne féljünk attól, hogy lassabban fejlődik a főváros.

Ez nem baj. Menjünk most már, lépésben előre. Igyekezzünk magyart vagy megmagyarosodott munkásokat telepíteni a természetjelölte iparhelyekre, az ország nemzetiségei közé, — melyek ott vagyoni jóléthez jutva, — felhasználják készségesen a jótékony kézből vett nemzeti kulturális eszközöket is.

A főváros fejlődése haladni fog magától, talán még szilárdabban, ha gazdag vidék támogatja. Nos mit ér ha elhanyagoljuk a vidéket? Lesz egy millió lakosu fővárosunk, de ebből félmillió koldus. Koldus zsebére, koldus eszére? Ez lenne az ideális törekvés?

(R.)

H I R E K.

— **Személyi hir.** *Sturman* György, a mezőkeresztesi választó kerület országgyűlési képviselője csütörtökön Miskolcra időzött.

— **Kahle Wilt Janka** urnő jubileumi hangversenye ma este fél 8 órakor lesz a Korona-szálló dísztermében. Az érdemes zongoratanárnő, a ki 35 éven át oly kitűnő buzgalommal uttörője volt városunkban a zeneművészetnek, megérdemli, hogy a közönség elismeréssel és hódolattal járuljon elé. Hisz-szük és reméljük, hogy a mai ünnepélyes hangversenyen városunk színe-java megfog jelenni. A hangverseny műsora a következő:

1. „Hunyadi nyitány“ Erkelről, zongorán előadják Tóth Erzsike k.a. és Kahle Wilt Janka urnő. 2. Tosti „Nion“, éneklí Radvány Alice urnő, zongorán kíséri Kahle Wilt Janka. 3. Moszkovszky „Valse“, zongorán előadja Klar Vilma urhölgy. 4. Wagner „A nürnbergi mesterdalnok“ előjátéka, zongorán előadják Schweitzer Amália urhölgy és Kahle Wilt Janka urnő. 5. Schubert „Aufenthalt“, éneklí Radvány Alice urnő, zongorán kíséri Kahle Wilt Janka. 6. Magyar népdal-egyveleg, czimbalmon előadja Simon Aranka kisasszony, kíséri Radics Lajos. 7. Táglichs bek „Trió“, op. 26., előadják Kahle Wilt Janka urnő, Szombathy János és Klima Mihály urak. A hangversenyt tánc követi.

— **Halálozás.** Ugy a megyében, mint városunkban általános és őszinte részvétet keltett a mágnás-világ egyik rokonszenves és népszerű alakjának, péchujfalusi gróf

Péchy Constantinnak, a főrendiház és Borsodvármegye törvényhatósága tagjának élete delén bekövetkezett gyászos elhunyt. A kiadott gyászjelentés a következőleg hangzik: Gróf Péchy Constantinné, szül. Fáy Carola, leánya gróf Péchy Margit férje Gróf Zichy Istvánnal és fiuk János Istvánnal, fia gróf Péchy Kálmán, gróf Péchy Leontin Klobusiczky Béláné, férjével, gyermekeik Tibor, László és Irma férjével báró Sennyey Miklóssal, gróf Forgách László, neje báró Sennyey Elzával, gróf Forgách Margit özv. Salamon Tivadarné, gróf Forgách István, özv. gróf Zichy Rezsóné szül. gróf Péchy Jaqueline gyermekeivel, özv. gróf Forgách Kálmánné szül. báró Pongrácz Eleonóra és Fáy Adrienne Majthényi Ádámné férjével, széleskörű rokonságuk nevében is, fájdalomtól megtörtén tudatják szeretett férje, atyjuk, ipája, nagyatyja, testvére, nagybátyjuk, unokatestvérük, rokonuk és sógoruk péchujfalusi gróf *Péchy Constantinnak* élete 50 ik, boldog házassága 24-ik évében, folyó 1898. évi április hó 20-án délután bekövetkezett halálát. Testi maradványai pénteken, április hó 22-én délután 3 órakor fognak Tibold-Daróczon beszenteltetni s április 23-án délelőtt Boldogkőváron családjá sirboltjába elhelyeztetni, ezt követőleg pedig lelki üdvéért mindkét helyen az engesztelő szent-misék lesznek az Úrnak bemutatva. T. Darócz, 1898. április hó 20. Áldás és soha ki nem alvó szeretet kísérik emlékéit!

— **Halálozás.** *Friedman* Antal volt miskolci, jelenleg bécsi kereskedő f. évi április hó 15-én 69 éves korában elhunyt. Por-maradványait Miskolcra hozták s vasárnap délután impozáns részvét mellett az izr. sirkerben örök nyugalomra helyezték. Az elhunytban *Grünwald* Jakab miskolci kereskedő forrón szeretet apósát gyászolja. Béke poraira.

— **Lemondás.** *Sebe* Alajosné urnő, a miskolci róm. kath. nőegylet érdemes elnöknője ebbeli tisztségétől, melyet közmegelegedésre töltött be, megválni készül. Utódjául dr. *Tarnay* Gyuláné urnőt emlegetik.

— **Kinevezés.** Ő felsége a király *Matusz* József kir. törvényszéki jegyzőt a mezőkövesdi kir. járásbírószághoz albiróvá nevezte ki.

— **Hymen.** Dr. *Altman* Elek ügyvéd tegnap esküdött örök hűséget *Herskovics* Róza urhölgynek. — *Strausz* Károly fővárosi könyvelő tegnap délután vezette oltárhoz *Krausz* Berta urhölgyet. *Krausz* József kereskedő leányát.

— **Eljegyzés.** *Wertheimer* Simon, e hó 17-én tartotta eljegyzési ünnepélyét *Burger* Malvinka urhölgygel, *Weidenfeld* Miksa cipő-kereskedő kedves sógoránjával.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye tavaszi közgyűlését csütörtökön tartotta meg Szirmán. A gyűlés tagjai közül már szerdán délután nagy számmal megérkeztek Szirma községébe, a mikor a közgyűlésen sorra kerülő ügyeket készítették elő. Csütörtökön reggel, a gyűlés megnyitása előtt isteni tisztelet volt, mely alkalommal Gaál Ferencz poroszlói segédlelkész mondott imát. Az isteni tisztelet végzetével a közgyűlést a templomban tartották, mely zsufolásig megtelt az egyházak küldöttével, vendégekkel s a szirmai egyház hiveivel. Elnökök: Tóth Dániel esperes és báró Vay Elemér egyházmegyei gondnok. Jegyzők: Szalóczy Pál egyházi főjegyző, dr. Német Imre világi főjegyző, Illyés János egyházi aljegyző, Huszty Béla világi aljegyző. Ott voltak a tanácsbírói karban: Molnár Bertalan, Papszász Lajos, Sturman György, Fodor Pál világi.—, Makláró Károly, Nagy Ignác, Kerekes József, Solyom Gyula, Bodolay István egyházi tanácsbírók. Kérészy Barna egyházkerületi tanácsbíró, a lelkészi

és tanítói kar csaknem teljes számban. — A közgyűlés Tóth Dániel esperes magas szárnyalásu imájával vette kezdetét, mely után báró Vay Elemér a közgyűlést megnyitotta. Legelsőbbben az esperesi jelentés olvastatott föl, mely az egyházmegye félévi tevékenységéről ad számot s a lelkészi és tanítói karban történt változásokat kimerően ismerteti. Ezután Sturman György legközelebb megválasztott világi tanácsbíró tette le a hivatalos esküt, melynek végeztével a föl-avatott tanácsbíró egy eszmékben gazdag s igazi protestans szellemtől áthatott beszédben ajánlotta fel szolgálatát az anyaszentegyháznak. A beszédet lelkesen megéltették. Majd az ujonnan megválasztott lelkészek és tanítók hivatalos esküje és beerősítése következett. Kaszonyi János mező-keresztesi és Czech András zserczi lelkészek, Péter József, Marosy Lajos miskolci és több vidéki tanítók hivatalos állásaikba beerősítettek. A közgyűlés ezután az egyes egyházak belügyeit és vitás kérdéseit intézte el, melyek közérdekű jelleggel nem bírnak. A közgyűlés befejezése után a szirmai egyház magyaros vendégszeretettel 200 teritékü közebedet adott az iskola termében, mely alkalommal természetesen a szellemes pohárköszöntők sem hiányoztak. Az első pohárköszöntőt Szalóczy Pál egyházi főjegyző mondta s Tóth Dániel esperes éltette Huszty Béla világi aljegyző báró Vay Elemér gondnokért emelt poharat. Molnár Bertalan a szirmai egyházat, annak lelkészét: Apostol Bertalant és családját éltette, Tóth Dániel esperes a Vay-ak szellemének hatásáról beszélt s Szamosy Tóth Józsefné, sz. Szabó Lidia mező-csáthi lakosnőt éltette, a ki 4000 frt alapítványt tett a csáthi egyház javára. Illyés János az esperesért, Sturman György a lelkészi karért emelt poharat. Végül Kodi Benő ládházi lelkész mondott humoros pohárköszöntőt a kongruáról, mely után a közönség a szélrózsa minden irányában eloszlott.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő testülete f. hó 26-án d.-u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Miniszteri rendelet a köveztvám ideiglenes engedélyezése iránt. 2. Jelentés a katonai loavató bizottság felállítása tárgyában. 3. V. Tanács jelentése a városi tagbirtokon szükségelt építkezések tárgyában. 4. Pénztári számadások megvizsgálása. 5. Az özv. Bibza Dánielné-féle ház kisajátítási ügye s abból kifolyó intézkedések.

— **Csodaforrás.** A miskolci határhoz tartozó „Pápa“ nevű tanyán különös minőségű vizet fedeztek fel. A víz, midőn kiszivattyúzzák rendes színű, ha azonban darab ideig a szabad levegőn áll, gyönyörű *azurkék* színt vesz föl. A tünemény okát még eddig nem ismerik.

— **A törvényhatósági tisztviselők és a katonai alapítványok.** Mikor az új katonai tanintézeteket szervezték, a honvédelmi miniszter úgy határozott, hogy a katonai iskolák alapítványainál az *állami tisztviselők gyermekei* előnyben fognak részesülni. Erre az intézkedésre mozgalom indult meg a törvényhatósági tisztviselők között, hogy ezt az előnyt ne csak az állami tisztviselők gyermekeinek, hanem a *törvényhatóságok tisztviselőinek* is adják meg. Ennek a mozgalomnak kifejezést is adott Zemplénmegye törvényhatósága, a mely ez iránt fölratot intézett a képviselőházhoz. A mozgalomnak úgy látszik meglelt a maga eredménye. A belügy-miniszter a napokban leiratott intézett a vármegyéhez, mely szerint a katonai alapítványoknál a *törvényhatósági tisztviselők gyermekei* is előnyben fognak részesülni.

— **A belügyminiszter és az uniformis.** Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter roppant féltékeny az uniformisra. Nemcsak, hogy az egyleteket megfosztotta tőle, hanem újabbant is el akarja tiltani, hogy a hadsereg uniformisait és fegyvereit a színpadon használhassák. A honvédelmi miniszter féltékenysége az egyesületek miniszterének, Perczel Dezsőnek körrendeleteiben látszik meg. A hadastyán és halász-egylettől már régebben elvette az uniformist és a kardot; ez azonban úgy látszik, nem elégíti ki. Mert ő egyuttal főrendőr is és gyanakszik. E miatt legutóbb *sürgető körrendeletet* bocsátott ki, a melyben jelentést kér *azokról az egyletekről, a melyek egyenruha- és fegyverviselésre jogosultak.* A rendelet, a mely a napokban érkezett meg a vármegyéhez, sokakat gondolkodóba ejt: a hadastyánok és hadászok után kik fognak vajjon következni?

— **Feleségének gyilkosa.** Fejér István Miskolcra a Pannónia-szállodában szolgaként lévén alkalmazva, szerelmi viszonyt folytatott az ugyannezen szállodában mosogató cselédként szolgáló Losonczy Józsefné, Molnár Szerénával. 1897. évi márczius havában pedig szolgálatukból kilépve, közös lakást béreltek és vadházasságot folytattak s ez időtől kezdve Fejér István mint napszámos kereste kenyerét. 1897. évi augusztus hó 2-án délben a „Korona“ udvarán dolgozó Fejér István nem győzve bevárni, míg Losonczy Józsefné ebédjét elhozza, az asszony felkeresése végett a Gyöngyvirág-utcán lévő lakására ment, az asszonyt azonban — mivel ő időközben más uton ment el hazulról — nem találta s eredménytelenül ment vissza a „Korona“ udvarára, hol Dávid István társától arról értesült, hogy neje már régóta eljött s most Tomka Péter vendéglős mindenestől szobájában időzik. Fejér István erre indulatba jöve Tomka Péter szobájába be-zörgetett, ott nejét Tomka bizalmas társaságában meg is találta. Az indulatos férfi és könnyelmű asszony között erre erős szóváltás keletkezett, a vége azonban kibékülés lett. Fejér István ezután esteli 7 óráig munkáját nyugodtan végezte és Dávid Istvánnal hazafelé jövet, Draveczky korcsmárosnál fél-liter pálinkát véve, lakására ment és egyedül megvacsorázott. Később az Avas felől sikoltást hallott. Ő a sikoltás helye felé szaladt, hol feleségét egy talyigással beszélgetve találta, mire a talyigást félre lökte és az előle menekülő nejét utólérve, lecsendesítette. Erre mindketten a gyepre leültek, a Fejér István által hozott maradék pálinkát elfogyasztották és a déli esetről beszélgetve, neje beismerte, hogy eladta becsületét. Ezután hazatértek. A férj lefeküdt, de az asszony nem akart, és távozni készült. Erre roppant indulatba jött a férj, kést ragadott s azzal *tizenkilenc* halálos kimenetelű szurást ejtett az asszonyon, ki rövid idő alatt kiszervenedett. A miskolczi kir. törvényszék *tizenkét évi fegyházra* ítélte a gyilkost, ezt a büntetést ma *helyben hagyta* a kir. Itéltábla is.

— **Influenza.** Ismét uralkodik Miskolcra az a betegség, melynek csak a nevét tudjuk, mert ha megkapjuk, határozottan nem tudjuk megmondani, mi a bajunk és mégis érezzük, hogy nagyon betegek vagyunk. Ezt a betegséget az április időjárás idézi elő, mely arra csábít bennünket, hogy felvegyük a felöltőket, holott a régi latin közmondás szerint most még téli kabátban kellene járnunk. Ez a régi közmondás ugyanis azt tartja, hogy azokban a hónapokban, melyeknek nevében benne van az R betű. — ne feküdjünk a földre, a mi más szóval azt jelenti, hogy áprilisban még ne dandyskodjunk felöltőben, — világos színű ruhában. Természetesen az efféle prédikáció nem használ és a mint kissé kisüt a nap, feltűnnek a sárga über-zieherek, a kék, piros és zöld bluzok, minek következtében az egészségügyi állapota általában, hogy bátran elmondhatjuk minden második emberről: Beteg. Influenzája van.

— **Mária hava.** Régi szokás szerint a május hónapot Mária havának is nevezik, a

mikor is a róm. kath. templomokban tiszteletére litániák fognak tartatni. A mindszenti róm. kath. templomban is lesznek isteni tiszteletek, a melyek hétköznapokon esti 7 órakor kezdődnek. A hívőknek ez alkalommal ismét nagy lelki élvezetre van kilátásuk, mert minden vasárnap Rétaý Kálmán, a rendkívül kedvelt, rokonszenves s nagyhatású szónok fog tartani. A minoriták templomában reggel tartatnak meg az isteni tiszteletek. — Az érseki leánynövelde házi templomában a szokásos ájtatosságok mindennap délután 4 órakor lesznek. Ünnepe és vasárnapokon *Füleky* hittanár tart szónoklatot.

— **Köszönetnyilvánítás.** Boldogult édes anyánk özvegy *Hegedűs* Józsefné, szül. *Pintér* Erzsébet elhunytá alkalmából családunk iránt nyilvánított általános részvétet egyenként meg nem köszönhetvén, ezúton fejezzük ki leg-öszintébb köszönetünket. *Hegedűs-család.*

— **Katonazene estély.** Folyó hó 23-án szombaton este lesz a Seper-féle „Három rózsza“ szállodában ez idényben az első katonazene estély és pedig kedvező idő esetén a kertben, kedvezőtlen idő esetén az emeleti díszteremben.

— **Egy piczi fekete** fajkutya (sulya 1 kgr. és Mirkó névre hallgat) elveszett. Megtalálójá, ha *Erdey* Kálmán vaskereskedésébe elküldi, illő jutalmat kap.

— **Felhívjuk** az olvasó-közönség b. figyelmét a „*Menyasszony*“ hoz czimzett divat- és vászon-árubáz végeladási hirdetésére.

IRODALOM.

Szabadságharcunk Emléke.

— Nemzeti dízsmü. —

Kiadta: *Laurencio* Gyula igazgató. Szerkesztette: *Boross* Vilmos.

Világszerte ismeretesek ama páratlanul szép művek, melyeket *Laurencio* Gyula igazgató időnkint közrebocsát. Nagy részük a világ összes művelt nyelveire le vannak fordítva s alig van olyan uri lak, melynek szalonjában *Laurencio*-féle remekműveket találni nem lehetne. *Laurencio* ur most a márcziusi nagy napok ötvenéves jubileumára ismét meglepetést okozott a hazai irodalom és művészet terén s talán ez lesz legnagyobb sikere erkölcsileg is, melyet eddigi működése terén elért. „*Szabadságharcunk Emléke*“ czimen egy miniatúr-díszalbumot adott ki, sajátos, eredeti s mindeddig felül nem mult alakban és tartalommal. A művet *Boross* Vilmos „*Az Ezeréves Magyarország*“ szerkesztője, az ismert regényíró szerkesztette az irodalom nagyjainak közreműködésével s elmondhatjuk, hogy e díszmunkával együtt van a magyar nemzet minden dicsősége, büszkesége, fájdalma és reménye irásban és olyan gyönyörű képekben, minőket eddig csakis *Laurencio* Gyula kiadványai-ban láttunk. A legkiválóbb írónak kívül a haza elsőrangú művészei, valamint Magyarország összes vármegyéi és muzeumai közreműködtek e maga nemében páratlan mű megalkotásánál. Alig van vármegye, mely valamely becses ereklyével képviselve ne volna a „*Szabadságharcunk Emléke*“ ben. A mű tartalomjegyzéke három sűrű nyomtatott oldalt tesz ki, a teljes tartalmat ide írni bajos volna; de megemlítjük, hogy *Vadnai* Károly, *Jókai* Mór, *Thaly* Kálmán, báró *Podmaniczky* Frigyes, *Csoór* Gáspár, *Szavay* Gyula stb. neveivel szintén találkozunk a közreműködők jeles és diszes csoportjában. *Damjanich* János özvegye pedig egy sajátkezűleg írt levéllel és egyetlen és még soha nem közölt menyasszonyi képével gazdagította e mű tartalmát. A király és királyné ifjúkori és legutóbbi arcképei, nevezetes csatái a szabad-ságharcznak, szobrok, emlékoszlopok, sir-

emlékek, okmányok, nevezetes épületek nagy mennyiségben váltakoznak a miniatúr kedves alaku díszmüben, melynek pompas kötése nem is a könyvkötő-ipar, hanem a festőművészet remeke. A mű hangja és szelleme pedig hazafias és loyális, *Boross* Vilmos szerkesztő szerencsés kézzel tudta összeegyeztetni ezt a két dolgot: udvar és nemzet! Mert a „*Szabadságharcunk Emléke*“ teljesen udvarképes. A díszmü megrendelhető *Schenk* Ferencz könyvkereskedőnél Budapesten, *Ujvilág-utca* 17. sz. Ára 3 frt.

CSARNOK.

Bakalevél.*)

Irta: *Gárdonyi* Géza.

*Küldöm a levelet Balogh Máriának,
Kislepénd gyönyörű gyöngyvirágszálnak.
Ki vagyon fizetve bilogja, pöcsétje,
Adják tisztólettel a saját kezébe.*

*Kedves gyöngyvirágom, szivemből kívánom,
Hogy ez a pár sorom virulva találjon.
Ez ögypár soromban elküldöm lelkömet,
Mindön betűjében dobogó szüvemet.
Hej kedves galambom, mit is kezdjek írni?
Mikor rád gondolok jobb szeretnék sirni.
Szélös az kaszárnya, száz szoba van benne,
De az én bánatom még sem fér el benne.
Kikönyökök a szobám ablakába:
Nézöm a fölhetőket falum erányába.
Mikor arra mönnek, mintha vőlök szállnék.
Mikor aarul jönnek, mintha terád várnék.
Mikor aarul jönnek, ögyre kérdözgetöm:
Az én kis galambom, szeret-e még engöm?
Mikor aarra mönnek, ögyre azt izenöm:
De nehéz galambom az igaz szerelöm.*

*Tegnap a káplárom aszongya: Barátom,
Erigy a doktorhon, mer bajodat látom.
Mondok, hej káplár ur, bizony azt jól látja,
De kevés ahon a doktor tudmánya.
Eresszenek haza csak egy fordulóra:
Ott lakik a bajom mögorvosulója.
Ha egyször mögcsókol, piros löszök tüle,
Ha kétször mögcsókol, erős löszök tüle.
Kendnek mög káplár ur az édös anyámtul,
Hozok egy kulacsos a mi pálinkánkbul.*

*Jó embör a káplár, sokat is mögtöhet,
De erre azt mondta: Barátom nem löhet,
A mi engöm illet, én eresztenélek —
Ferencz József császár, az nem ereszt téged,
Hej — majdnem kicsordult a két szömöm könyje,
Ha vélem a császár szoba erezkönne,
Azt mondanám néki: Fölségös Királyom.
Az Isten éltesse, szivemből kívánom.*

*Nézhetne oszt énrám akármü keményen,
Mög nem ijednék én, Isten ugy segéljen.
Azt mondanám tovább: Fölséges Királyom
Ösmeri-e maga az én tulipánom?
Nincs olyan leány több három vármegyébe,
De még tán angyal se odafönn az égbe.*

*Azt mondja a káplár: Barátom, hiába
A császár te veled ugyan szoba állma,
De az se mondana mást, csak így beszélne:
— Fiam, még három év nem a világ vége.
Mér éppen te hagynád el a regimentöt?
Téged az Isten is bakának teremött,
Ne egy aranyforint egy kis vidulásra.
Inkább mönjön haza az egész kaszárnya!*

*) A „Félegyházi Híradó“-ból.

*Azért hát barátom ird mög a rózsádnak:
Dücsösége nincs, csak szentnek, mög bakának.
Az a lány busuljon, kinek nincs bakája:
Kösse föl magát a szomorú fűsfára.
Annak a róza is nagyhiába nyílik,
Merthát a róza csak a csákóra illik.
Az édös anyád mög köszöntetöm én is,
Küldjön vigasztalást egy kulacsossal mégis.
Hiszen azért van a posta fölhalálva,
Hogy a kulacsokat hozzánk liförálja.
De hogy el ne törjön, szolgálók tanácssal:
Támogassák jól mög sunkával, kalácsossal.
Igy osztán, ha a bu a szüvednek lódul,
Iszunk ögyet pajtás a vigasztalóból.
Ögyet a rózsádér, ögyet az anyádér,
A többit pediglen a magyar hazádér.*

A pezsgő dugó.

— Vagy: miről jó, ha az asszonyok tárcza-czikket olvasnak. —

Irta: Ifju Móricz Pál.

Pár hétig üres volt a kis, bájos gerlefé-
szek. A virágokat nem öntözte senki, mert
a kecses kis otthonból, honnan csak egy mű-
vésziesen kifaragott „alt-dájcs-kredenczke“
hiányzik, távozott a mosolygós kék szemű
asszonyka. Hazament a szülék látogatására.
Pedig a „férj uracskám“ nagyon sajnálta
elhagyni. Félt, hogy a „szegény“ halálra
sóvárogja magát.

E miatt is igyekezett még a kitűzött időn
belül haza. A viszontlátás örömperczeit
azonban nem vesszük az indiskrét ujságírói
penna hegyére. Ugyis csak szivélyes lehe-
tett az.

Majd a férj megy hivatalos dolgai után,
a kis asszonyka pedig a férj dolgozó szo-
bájába.

Szentséges ég, micsoda rendetlenség volt
ott?

— Persze, persze a férfiak? — sóhajtott
a buzavirág szemű tündér, ki elkezdett ott
rendezkedni.

Ezt az írósomót oda tette, a dohányos
skatulyát meg más helyre. Majd a könyv-
tartón rendezgetett, most meg egy terjedel-
mes karosszéket igazított helyére.

— Ó jó! kiáltotta, hát ez meg mi? mikor
a szék alól egy *vaskos dugó* gördült formás
lábacskái elő. Kíváncsian lehajolt érte, de
aztán mikor látta, hogy csak egy dugó,
habár a rendesnél vaskosabb formában is,
egész közömbesen tette le az író asztalra.

— Valami furcsa dugó? — mondta ugyan
még, de aztán nem foglalkozott tovább vele,
persze, mert nem tudta, hogy ily vaskos
dugókkal csakis a „pezsgős flaskákat“ szok-
ták elzárni.

Majd a sok lim-lom közt megtalálta a
„Budapesti Hírlap“ egy régi számát is — ez
a menyecske kedvencz lapja — és betűz-
getni kezdett belőle. De szebbnél-szebb cik-
kek közül a Sebők Zsiga egyik kedves kis
közleménye hatott különösen a szívére. Mert
még meg is siratta a „Kisemigráns“-t, ez
volt a beszélyke hőse, oly szivreható dol-
gokat irt össze a Sebők aranyos tolla róla.

— Szegényke, szegény kis pupika! —
sóhajtozott s hullajtotta könyeit, mint a kék
ég a ragyogó harmatot. A nagy megindulás-
tól még a szive is zakatolni kezdett.

Igy találta a férje is könyek közt, ki rög-

tön vigasztalásra akart sietni, de egy pillan-
tás, melyet az íróasztalra lökött vaskos dugóra
vetett, visszahökkenetette.

A rossz lelkiismeret nyugtalanságát mézes-
mázos hizelgő csalfa szavakkal akarta takarni.
A dugó szeget ütött a fejébe s látván fele-
sége sirását, azt hitte, hogy valami rossz
nyelvű denuncziáns már felvilágosította kis
feleségét, a mily módon szokták a férj urak
magukat halálra unni, mikor az asszony
távol van. És ép azért mentegetni akarta
magát.

— Ne sirj hát édes bubám, hisz nem úgy
volt az! — Hazudott a ki mondta! Persze,
persze pezsgős dugó.

De lásd édesem, így volt az . . . , úgy
volt az . . . s evvel bele kezdett egy keser-
ves litániába, melylyel a kis feleséget egész
ámulatba ejtette. Ne sirj hát édesem! . . .
Bocsáss meg hisz —

— Hisz én nem is a miatt a vaskos
dugó miatt sirtam, kaczagott gonoszul az
ingerült galambocská, csak Sebőknek azt a
szegény kis emigránsát sirattam. De az a
szörnyőség, a mit te itt összebeszéltél. Hát
így vagyunk? — Hát ilyen vagy te? pana-
szolta most már az érzékeny kis menyecske,
kinek szép ég kék szemei újból könyekre
fakadtak. Hát pezsgőzés kell neked, hát
pezsgő dugaszolás kell neked, míg én távol
vagyok? No megállj! Te — te rossz em-
ber! . . .

— No ne sirj hát kicsikém, hisz félre-
értés az egész! (Uh az az átkozott Sebők,
mormogta a férj fogai közt.) Átkozott dugója!
Muczus édes, ne sirj hát, hiszen csak téged
szeretlek! Nem hiszed?

— . . .
— Nem? Hát mi kell neked? Az a se-
lyem ruha sem? . . .

— Mit mondtál? [szólt meg a könyes
szemű menyecske.

— Selyem ruhát veszek édes.

— Selymet? . . . Milyent?

— A milyen neked tetszik, csak ezt a
rut pezsgős dugót lökjük tűzbe! . . .

Három nappal ezelőtt történt ez s azóta
Miskolcz egyik legszebb menyecskéje, másik
szép menyecske társával egyetemben a dél-
előttöket mindig a női divatárú raktárában
tölti, hol drága, divatos selyem kelméket ta-
nulmányoz.

Délutánonként mégis rendesen otthon van.
Állítólag egy újabb „corpus delicti“ után
kutat, legalább szép barátnője előtt így nyi-
latkozott:

— Hej, csak még egyszer találnék még
valamit, legalább egy gombos hajtot is, tu-
dom Istenem, megvétetném Palikámmal (nem
ez a férj igaz neve), azt a remek faragvá-
nyos altdájcs-kredenczet, melyet Picknél
láttam s melyért így szárazon sajnál kiadni
— 450 forintot . . .

Hirdetmény.

A borsodmegyei kir. Pénzügyigazgató ur
által az 1898. évre megállapított *földadó-
kivetést* tartalmazó lajstrom az 1883. évi
XLIV. t.-cz. 18. §-a értelmében április hó
22-től április hó 29 ig bezárólag Miskolcz
város adópénztári hivatalánál 8 napi köz-
szemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetés mel-
let hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy
azon adózók, kik a kivetési lajstromban fog-
lalt adónemmel már a múlt évben is meg-
voltak róva, a lajstrom közzétételét követő
15 nap alatt; azon adózók pedig, kik a
folyó évben elsősorban rovatnak meg, adó-
tartozásuknak az adókönyvecskében történt
bejegyzését követő 15 nap alatt a köz-
igazgatási bizottsághoz felebezhetnek. A
felebbezések alólírott hivatalhoz adandók be.
Miskolcz, 1898. április hó 19.

Miskolcz város adópénz-
tári hivatala.

Szerkesztői üzenetek.

Az én fogadásom. Legközelebb jön. Köszönet
és üdv.

Gimnazista. Igenis, arra a latinban van igen
jó kifejezés, mely így hangzik: „non quis, sed quid“.

Kis kíváncsi. Hogy ki írja a szerk. üzeneteket?
Az az ur, a kinek Ön a multkor azt a kis levélkét
czimezte, a melyben kérdezte a „becsületes nevét.“
— Most már csak tudja?

L. M. urnak. „Nióbe“ a hitrege szerint Tantalus
és Dione leánya s Amphion theabai király neje,
ki azon büszkeségből, hogy hét fia és hét leánya van,
Latonát, Appolló és Diana anyját, mivel annak
csak ez a két gyermeke volt, megsértette; miért
is büntetésül minden gyermeke megöletvén, e miatt
kétségbe esett és kövé változott.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

Ezennel bátorkodom a nagyérdemű közönség figyelmét

SIRKŐ-RAKTÁRAMRA

felhívni s egyszersmind értesíteni, hogy az idén raktáramat tetemesen megnagyob-
bitottam oly mérvben, miszerint minden versenyen felül áll.

Elvállalok minden e szakmába vágó építkezési munkálatokat, u. m.: **sirboltok
építését, sírok berácsosását, emlékkövek felállítását, vésését, sírfedő-lapok el-
helyezését.**

Dús raktáramon állandóan vannak **siremlékek** Labradoron, Syenit, Porfir,
gránit, márvány és homok kövekből. Az árúk jutányosságáról, pontos kiszolgálát-
és solid munkáról előre is biztosíthatom a tisztelt vevő közönséget.

Egyidejűleg bátorkodom a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy
a már évek hosszú során keresztül ösmert

TEMETKEZÉSI INTÉZETEMET

teljesen ujonnan felszereltem, úgy, hogy a kor igényeinek teljesen megfeleljen.
Tisztelettel maradtam, a nagyérdemű közönség

alázatos szolgálója:

Kompoly I.

Üzlethelyiség: Deák-utca. — Lakás: Kandia-utca 13. szám.

124. és 277. **Árverési hirdetés.**
v. h. 1898. sz.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróság 1897. évi 24472. és 22392. számú végzése következtében dr. Szél László és Kovács Miklós ügyvédek által képviselt, Cserny József és Lakatos Ferencz javára, Kertész Gábor miskolci lakos ellen 89 frt 50 kr. és 250 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 680 frtra becsült lovak-, tehének-, szecsavágó gép- és futó kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. járásbíróság 1172. és 2421/1898. sz. végzése folytán 89 frt 50 kr. és 250 frt tökekövetelés, ennek törvényes járuléka már megállapított költségek erejéig Miskolczon, alperes lakásán, Szentpéteri-kapu 52. szám a. leendő eszközlésére 1898. évi április hó 27-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívtnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1898. április 9-én.

Némethy Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Eladó telek!

Új-Diósgyőr közelében
egy

300 □-öles telek
eladó.

Értekezhetni a diósgyőri vasgyárban
Glanczer-utca 5-ik szám alatt.

Legnagyobb nyeresemény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
63	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **50,000** nyeresemény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet **6.- frt**
fél " " " " **3.- " "**
negyed " " " " **1.50 " "**
nyolczad " " " " **0.75 " "**

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beklüldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főuradánknak az I. magy. kir. osztálysorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) **100,000, 30,000, 5000,** valamint számos **2000, 1000, 500** és **300** koronás nyereseményt nyertek főuradánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos emélfogva a II-ik magy. kir. osztálysorsjáték 1-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első osztályu sorsjegyek elkelnék; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztály húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetők.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenesetre azonban legkésőbb

április hó 29-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközését.

Török A. és Tsa

a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

Alulírottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét

a **Chr. Weyrauch & Co.**-féle gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán, szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben. 1 kilos üveg ára 1 frt 20 kr., 1/2 kilos üveg ára 60 kr.

Főraktára Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál mag- és fűszerkereskedésében „a fekete kutya”
MISKOLCZON.

Tisztelettel **Chr. Weyrauch & Co.**

A t. hölgyközönség figyelmébe!

A párisi gyors szabászat

pár órai gyakorlat után biztosan el-sajátítható.

Az oktatási díj 4 frt. Tessék próbát tenni!

A női ruhavarrás alapos elsajátítása czél-jából a rendes tanfolyamra leánykák föl-vétetnek.

Női ruhákat francia divat-lapok mintái után a legdiszesebb kiállításban 5-6 frtért készítenek.

Kész ruhák megrendelésre, finom kelméből a legelegánsabb kiállításban **csak 20 frt.**

Becsés partfogásukat kérve, vagyok

mély tisztelettel

Kmetty Julia, női ruhakészítő

Nagy-Hunyad-utca 27., 4. ajtó.

302. sz. 1898. tkv. Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a miskolczi kir. jbiróság 1898. évi 2124. és 2183. számú végzése következtében dr. Kovács Miklós tornallyai ügyvéd által képviselt, Tornallyai Takarékpénztár javára, Lakatos Ferencz és társa miskolczi lakosok ellen 500 frt és 300 frt s jár. erejéig 1898. évi február hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 340 frt 50 krra becsült házi bútör- és felszerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. járás-bíróság 3275/1898. sz. végzése folytán 500 frt és 300 frt tökekövetelés, ennek törvényes járuléka s jelen árverési költségek erejéig Miskolczon, alperes lakásán, Nagy-Major-utca 1. szám alatt leendő esz-közlésére 1898. évi május hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1898. április hó 16-án.

Némethy Károly,
kir. bír. végrehajtó.

Kitüntetve az 1896. évi országos kiállításon.

Makra Máttyás utódai

asztalos és kárpitos bútorgyára Miskolczon, Széchenyi- és Szemere-utca sarkán, Debreczeny-féle házban.

Ajánljuk saját készítésű, jó és szolid kivitelű bútor-áruinkat. Raktáron tartunk mindennemű *asztalos és kárpitozott munkát, vas-bútorokat, hajlított bútor-neműket, tükröket, képeket, pipere-bútorokat, szőnyeg- és teppich árukat.*

Elvállalunk menyasszonyok kiházasítására teljes berendezéseket.

Saját asztalos és kárpitos üzletünkben elvállalunk minden e szakmába vágó munkák készítését, javítását és díszítését.

Fizetési föltételeink a legmértányosabbak, sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módozatok mellett vásárolhat.

A n.-é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel

Makra Máttyás utódai.

Vendéglős urak figyelmébe!

Legújabb szerkezetű

SÖR- ÉS BORKIMÉRŐ KÉSZÜLÉKEK,

egyszersmind

jégszekrények nagy jégmegtakarítással.

Ezen készülékkel egy hordó sör (Pilseni is) több napon át, az utolsó pohárig jéghidegen és kristálytisztán mérhető.

Különlegesség: törvényesen védett, Universal **sör- és borkimérő asztal** erős zinkbádoggal burkolattal, mosó-edénnyel, hűtőszekrényvel ételneműeknek stb. Kivánatra vezeték a pinczéből. Folyékony szénsavval vagy tiszta légnomással. Csinos kivitel, olcsó ár.

Dr. WÁGNER és TÁRSAI

egyesült gyárak mint betéti társaság

BUDAPEST, Tinody-utca 3. szám

(a Gizella-gözmalom mögött).

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Borsod-Miskolczi Hitelbank részv.-társ.

a magyar kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusítója

ajánlja az eredeti sorsjegyek közvetlen vásárlását eredeti áron.

Az első osztály sorsjegyeinek árai:

egész sorsjegy	--- -- -- --	6 frt	—	kr.
fél sorsjegy	--- -- -- --	3 frt	—	kr.
negyed sorsjegy	--- -- -- --	1 frt	50	kr.
nyolczad sorsjegy	--- -- -- --	— frt	75	kr.

Legnagyobb nyereség esetleg

1000000 korona.

Rendelmények az összeg előleges beküldése, vagy utánvétel mellett azonnal eszközöltenek.

Borsod-Miskolczi Hitelbank részvénytársaság.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipőfájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátgyöngeség, hátgerinczbántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Buda-pest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula dr. gyógyszerész uraknál.